

δόκορμες κοπέλες νὰ ἐτοιμάζουν μὲ προσοχὴ τὰ προικιά τους, τὰ κουτσουδέλια χαρωπὰ νὰ βουκανίζουσι τὴ μουστότητα, τὰ ξερὰ σῦκα, τίς σταφίδες καὶ ἄλλα φρούτα ξερὰ συναγμένα τὸ καλοκαίρι, τοὺς ἄντρες νὰ χουνε μπροστά τους μιά κανάτα μοσκομυρισμένο κρασί, κι' ἀνάμεσα σὲ ἕλ' ἀφτὰ νὰ βασιλέβει ἡ εὐλικρίνεια, ἡ ἀθωότη, ἡ ἀδολη χαρὰ ὦ! εἶναι κάττι ἔκταχτο πού μονάχα χέρι καλλιτέχνη μπορεῖ νὰ παραστήσῃ τὴν ὁμορφιά του.

— Ἐχεις περίσσα μάγια, νυχτέρι μου ἀγαπημένο, καὶ σὲ λυποῦμαι κατάκαρδα γιατί βλέπω πὼς κοντέθει νὰ σὲ σρώσῃ καὶ σένα καθὼς τόσα καὶ τόσα ἔθνικὰ μας ἔθιμα τὸ καταραμένο ῥέμα τοῦ ψευτοπολιτισμοῦ, ἡ κάλλιο τοῦ πιθηκισμοῦ, ἡ φερὴ ἀφτὴ πληγὴ τῆς Ρωμοσύνης.

Σάμο, 1911

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΜΑΣ!

«*Ἡερὴ ἱστορία τῆς παλαιῆς δηαθήκης.*»

Ἄφτὲς τίς λέξεις εἶδα στὸ τετράδιο ἑνὸς μαθητῆ — μακρυνοῦ μου συγγενῆ — τ' ὁμολογῶ ἂν καὶ μὲ ντροπή, γιατί τ' ὀρθογραφικὸ του ταλέντο δὲ μὲ τιμᾶ καθόλου — τῆς τρίτης τάξεως τοῦ δημοτικῆς σχολείου.

Ἴσως στὴν ὀρθογραφία νᾶναι κι ὁ τελεφεταῖος μαθητῆς στὴν τάξη του, ἴσως καὶ «ἀπὸ φύση» καθὼς λένε, δὲν εἶναι ὀρθογράφος· μὰ πάλι, πού ἀκουστήκανε τέτοια λάθη ἀπὸ ἕνα παιδί πού πάει τρία χρόνια στὸ σχολεῖο;

Ἐτυχε κάποτε νὰ διαβάσω μιά κάρτα ποῦχε στείλει ἕνα κοριτσάκι, ὡς 7 χρονῶν ἀπὸ μιά πόλη τῆς Γαλλίας — ἀπ' τὸ Belfort πιστεύω — σ' ἀδερφάκι τῆς στὴ Γενέβη. Μόλις δυὸ-τρία λάθη ἀσήμαντα σὲ καμιά δεκαρὶ ἀράδες. Κι ἔμωσ οἱ γονιοὶ του δὲν εἶτανε φχαριστημένοι ἀπ' τὴ Mittis τους (ἔτσι τὴ λέγανε καὶ σὲ κάθε περίστασι τῆς λέγανε: σ' ἔλα τὰ μαθήματα πᾶς καλὰ, στὴν ὀρθογραφία ὁμωσ δὲν ἔχεις καλὸ βαθμό! Εἶχε 5, καὶ ἄριστα εἶναι τὸ 6, καθὼς σὲ μᾶς. Φαντάζουμαι ἂν ὁ μικρὸς Γραικὸς πῆγαινε σὲ κᾶνα Ἑλβετικὸ σχολεῖο, ὠρισμένως στὴν ὀρθογραφία θᾶχε τουλάχιστο — 6!

Δὲ θέλω νὰ μιλήσω ἐδῶ πέρα γιὰ τὸ Ζήτημά μας. Οὔτε ὄρεξη ἔχω μὰ οὔτε καὶ δουλειά μου εἶναι. Ἄλλοι, πολὺ καλλίτεροί μου, μιλήσανε, φωνάξανε, χαλάσανε τὰ σκότια τους, βγάλανε τὰ πλεμόνια τους, φτύσανε αἷμα, γιὰ τὰ σχολεῖά μας, γιὰ τὸ σοβαρώτερο ἴσως ζήτημα πού τρώει σήμερα τὸ δόλιε μας τόπο, τὴν κακόμοιρή μας τὴν Ἑλλάδα, σχετίζοντάς το μὲ τὴν ἔθνική μας γλώσσα, τὴ δημοτική. Μὰ στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα κτλ.

Δὲν παίρνουν οἱ «ἀρμόδιοι» ἀπὸ τέτοια. Προτιμοῦν ἀπ' τὴν Ἀλήθεια, ἀπ' τὸ Φῶς, τὸ χτικιὸ πού τρώει τὰ σχολεῖά μας. Προτιμοῦνε νὰ βλέπουνε μα-

θητὲς γυμνασίων νὰ μὴ ξέρουν ν' ἀρθρώσουν δυὸ λέξεις καὶ νὰ γράφουν ἄλλες τόσες καὶ μαθητὲς δημοτικῆς σὲ 5 λέξεις νὰ κάμνουν 15 λάθη!

Δὲ θέλουν νὰ καταλάβουν τὴν Ἀλήθεια, τὴ μεγάλη Ἀλήθεια, τὴ μοναδική. Ἄς κλαῖνε — γιατί πρέπει νὰ τὰ κλαῖνε ἂν ἔχουν λίγο φιλότιμο — τὰ χάλια τους!

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΣΤΟΥ "ΝΟΥΜΑ,"

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

πουλιούνται τὰ δόλουθα βιβλία πρὸς **ΜΙΑ** δραχμὴ τὸ

ἔξον ἀπὸ ὅσα εἶναι σημειωμένα μὲ ἄλλες τιμές

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». — «Ἀγκάθια καὶ Τριβέλοι» (δηγήματα). — ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ, «Ὁ «Μέγ» Ἀλέξαντρος». — ΒΑΡΛΕΝΤΗ, «Δόξα καὶ Ζωή». — ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΝ, «Ἀφῆνης καὶ Χλόη» τοῦ Λόγγου. (μετάφρ.), — «Τίμωνας ὁ Μισάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50), | «Ὁ Προσκυνητῆς». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Ἀπρίλη» (δρ. 2). — Π. Σ. ΔΕΛΤΑ «Στοχασμοὶ περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μας» (λ. 50). — «Γιὰ τὴν Πατρίδα — Ἡ καρδιά τῆς Βασιλοπούλας» (δρ. 3.50). — Παρμύθι διχως ὄνομα» (δρ. 3.50). — «Τὴν καιρὸ τοῦ Βουλγαροκτόνου» (τόμοι 2, 2). 4.50). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ, «Ἀπὸ τὸν Κόσμο τοῦ Σαλονιοῦ». — ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Φυλλάδες τοῦ Γεροδήμου». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Ἡσιώτικα Τραγούδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50). — «Σακούνταλα» τοῦ Καλλιθάσα (δρ. 1). — ΙΔΑ, «Σαμοθράκη» δρ. 2). — Θ. ΚΑΤΡΑΠΑΝΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΔΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βιολί». — ΑΛΕΞ. ΜΑΡΠΟΥΤΖΟΓΛΟΥ «De Profundis» τοῦ O. Wilde (δρ. 2). — ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ «Ἀη. τοῦ Δελινοῦ» (δρ. 2). — «Οἱ νεκροὶ τῆς ζωῆς» (δρ. 2). «Στὸ Ἀλμπουρο» (δρ. 2). — ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ, «Ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας» (Β' ἐκδοσι). — ΑΛΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθρόπινος Μηχανισμός». — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούργια». — ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΑΕΡΗ, «Ὁ Αἴας» τοῦ Σοφοκλή (μετάφρ.). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΓΡΟΥ, «Πλουτάρχου: Περί Παιδῶν Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπουμπουκία». — Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα): «Ζωντανὸ καὶ Πεθαμμένοι», — «Ὁ Ἀσωτος», — «Οἱ Ἀλυσίδες» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΛΗΝΤΑ «Ἀπὸ τοὺς θρόλους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α' ἐκδοσι) καὶ Β' ἐκδοσι, τόμοι 2 (δρ. 5). — Ζ. ΦΥΤΙΑΝ, (δράματα): «Τὸ Ἐκθετο», — «Διχως Ἀκρογιάλι», — «Χτισμένο στὸν Ἄμμο». — ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Ζήτημα». — «Στὴ «Φοιτητικὴ Συντροφιά» (λ. 50). — ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ, «Μελάχρα». —

Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ, λ. 25 παραπάνου ὁ κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ πρᾶσιμένοι τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἔξον ἀπὸ τὸν πρῶτον τοῦ πού δὲν ὑπάρχει κανένα τοῦ ἀντίτυπο) πουλιούνται πρὸς 10,50 ὁ ἕνας γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ. χρ. 12.50 γιὰ τὸ ἔξωτερικ